

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlési Titkárság
Törvényjavaslatok
T/4856/157
Érkezett: 2011 NOV 23.

Módosító javaslat

Dr. Kövér László
az Országgyűlés Elnöke részére

Budapest

Tisztelt Elnök Úr!

A Házszabály 94. § (1) bekezdése alapján a **nemzeti köznevelésről** szóló T/4856. számú törvényjavaslathoz az alábbi

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

terjesztem elő:

A törvényjavaslat 8.§ (2) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„(2) A gyermek abban az évben, amelynek augusztus 31. napjáig a harmadik életévét betölti, a nevelési év kezdő napjától legalább napi négy órában óvodai foglalkozáson vesz részt. [Az óvodavezető a szülő kérelmére és a védőnő egyetértésével a gyermek jogos érdekét szem előtt tartva felmentést adhat a kötelező óvodai nevelésben való részvétel alól, ha a gyermek családi körülményei, képességeinek kibontakoztatása, sajátos helyzete indokolja.] A gyermek utoljára abban az évben kezdhet óvodai nevelési évet, amelyben a hetedik életévét betölti. Abban az évben, amelyben a gyermek a hetedik életévét betölti, akkor kezdhet újabb nevelési évet az óvodában, ha augusztus 31. után született, és a nevelési tanácsadó vagy a szakértői és rehabilitációs bizottság javasolja, hogy még egy nevelési évig maradjon az óvodában. A nevelési tanácsadó vagy a szakértői és rehabilitációs bizottság ilyen javaslatot a szülő kérésére és az óvoda nevelőtestületének egyetértésével tehet. A nevelőtestület egyetértését a nevelési tanácsadó, illetve a szakértői és rehabilitációs bizottság a gyermek, tanuló vizsgálatának megkezdése előtt szerzi be. A nevelési tanácsadó, illetve a szakértői és rehabilitációs bizottság - szakvéleményének megküldésével - értesíti a lakóhely, ennek hiányában a tartózkodási hely szerint illetékes jegyzőt, ha javasolja, hogy a gyermek további egy évig óvodai nevelésben vegyen részt.”

INDOKOLÁS

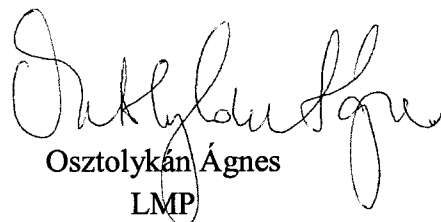
A Lehet Más a Politika szerint a közoktatás legfontosabb szereplője a gyerek, az oktatásszervezési megoldásoknak minden gyerek optimális fejlesztését kell biztosítani. Egy „méltányosságot, egyenlő bánásmódot” (1. §) céljai közt soroló törvénybe lényeges volna olyan garanciákat beépíteni, amelyek lehetővé teszik, hogy a hátrányos helyzetű gyerekek minél korábbi életkorban minőségi óvodai szolgáltatásokhoz jussanak. A törvény jelen

formájában indokolatlanul nagy hatáskört ad az óvodavezetőnek abban, hogy a gyermek családi körülményeire tekintettel felmentést adjon a kötelező óvodai nevelés alól.

A törvénytervezet kislétszámú fejlesztő pedagógiai osztály szervezését teszi lehetővé olyan gyerekek részére, akik betöltötték a hetedik életévüket, de még nem iskolaérettek. A szegregált intézményes megoldás helyett a rugalmas beiskolázás fenntartását tartjuk indokoltnak: a mindenki számára biztosított óvodai fejlesztés mellett ezzel a megoldással növelhető leginkább annak az esélye, hogy az egyéni fejlődési különbségek nem alakulnak át az iskolában tanulási hátránnyá.

Nemzetközi vizsgálatok azt mutatják, hogy a homogén képességszintű tanulócsoportokban végzett oktatás-nevelés-fejlesztés jóval kevésbé hatékony, mint a heterogén tanulócsoportokban alkalmazott differenciált módszertanú fejlesztés. Várható, hogy a kislétszámú osztályok létrehozása olyan strukturális kényszert teremt, amely az elérhető oktatásszervezési formákhoz (kislétszámú osztály, speciális iskola) igazítja a tanulói diagnózisokat, vagyis az egyéni szükségletek helyett az intézményrendszer logikájához igazodik. A sikeres iskolakezdés kulcsa a korai óvodai hozzáférés, a mindenkire kiterjedő szakszerű óvodai fejlesztés, valamint az életkori sajátosságokhoz alkalmazkodó tanulásszervezés és tanulásmódszertan. Tévesnek tartjuk a kislétszámú osztályra vonatkozó javaslatot, a szegregált oktatási forma helyett a „nem iskolaérett” diagnózisú, de nem speciális iskolába sorolt gyerekek óvodai fejlesztését (rugalmas iskolakezdési lehetőséggel), majd normál osztályba beiskolázását javasoljuk a differenciált fejlesztés feltételeinek megteremtésével együttesen (fejlesztő pedagógus, utazó gyógypedagógusi hálózat, iskolapszichológia, pedagógiai asszisztensek órakeretének biztosítása az iskolában). A Lehet Más a Politika szerint a közoktatás legfontosabb szereplője a gyerek, az oktatásszervezési megoldásoknak minden gyerek optimális fejlesztését kell biztosítania. A törvénytervezet hiányossága, hogy homályban hagyja, hogy mi történik azokkal a tanulókkal, akik másodszor sem teljesítik a meghatározott kritériumokat, és az sem egyértelmű, hogy kislétszámú osztály csak az első évfolyamon, vagy az összes általános iskolai osztályra kiterjedően – mintegy „kisegítő osztályként – megszervezhető-e.

Budapest, 2011. november 23.

Oszolykán Ágnes
LMP